

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermogeni Episcopo. 178.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τῆ πο μόνου, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν αὐ-
τῆς ἐκδιδάσκει. ἵνα χωρὶς φησι, γινώσκουσι
οἱ ζῶντες, ὅτι κωλυεῖται ὁ ὕψιστος τῆς
Βασιλείας τῆς ἑρανῶν.

Ἐρμολόγιος Ἐπισκοπῶν. ροη.

Οἶδα μὲν ὅτι ἐ δεινότητι λόγων ἐ-
πίδεικνύμενος, ἐ δὲ τὴν ἀπ' αὐτῆς θη-
ράμενος δόξαν, ὅτι τὸ παρεκτρέχει τοῖς
περὶ Ζώσιμον καὶ Παλλάδιον καὶ Μά-
ριον, ἀλλ' ἂν εὐνοίας καὶ φιλοσοφίας
ἑρμηνείας, εἰ δ' αὖτοί παρὰ πάντων ἐκ-
καμφοδύμενοι, ὡς παρὰ μὲν σου νομί-
ζοντες κωλυομένη, δυσκόλως ἔχουσι
παρὰ σὲ μὴ δέειν, ἔχεις γὰρ τὴν θεῶν
συμμαχίαν, σου μὲν ὑποτασσόμενοι,
ἐκείνους δὲ ἀμυνομένην.

Στρατηγὸς Σχολαστικῶν. ροβ.

Ἡ τῆς δικῆς παρρησία ἢ ὑπο-
τῆς ἰδίας διχαστικῆς, οὐκ ἂν μεγα-
ληρείας, ὡς θαυμάσιος, ἐτέθη, ἀλλ' ὑπὸ
ἀνάγκης. αὐτὴ γὰρ ὑποτῆ μὴ δο-
κεῖν αὐτῆς δικῆς πάχειν, εἰς ταῦτα
αὐτῆς ἐλθεῖν ἐξελιάσαστο. ἐ δὲ εἰς τοῦ
αὐτῆς ἐν ἀνάγκῃ, τοιαύτας ἐρήξει
φωνῆς, ἀλλ' ὁ μὲν γῆν, ὁ δὲ σποδὸν, ὁ δὲ
σκώληκα ἐαυτὸν ἀπεκάλυπεν. ἐν δ' ἀ-
μυνομένοις ἀπολεθῆναι περιεσπασίαι,
τὸν οἰκῆον ἠναγκάσθη ἐκφράσαι βίον
ἵνα μὴ δόξειεν ποικίλων ἐνεκεν πραγ-
μάτων πάχειν δεδοικότες γὰρ τὸ ποικί-
ρον παρὰ πολλοῖς ἀνοήτοις, ἀφ' ὧν ἐ-
παχον κτήσασθαι δόξαν, μάλλον δὲ
ἐν οὐρανῶντες ὡς δι' ἀμαρτίαν πάσχον-
τες, εἰς ταῦτα ἐξελιάσασθαι, ὡς ἐφην,
ἐλθεῖν τὰ ῥήματα. οἱ γὰρ νῦν καὶ φρονή-
σεως ἀμοιροῦντες, ἀπὸ τῆς συμφορῶν
καὶ τῶν τῶν βίον συμπεπλησῶν, καὶ βίον
ἀφ' ἑλπίων ἀθάστων, ὅσα καὶ οἱ φί-
λοι τῶν γενναίων ἔφραζον Ἰωβ, οὐκ ἀ-
ξία ὧν ἡμάρτηκας μεμαρτίωσαι. καὶ
τὸν ἄγιον δὲ Παῦλον, ἀνδροφόνον τιτῶν,
καὶ κακοῦργον ὄνομα εἶναι, οἱ τὴν ἔχον
ἐκκερμαμένην αὐτοῦ τῆς χειρὸς θεῶν

ille non hoc duntaxat, sed etiam causam
ipsis exponit. Ut cognoscant, inquit, ij qui
viuūt, quod altissimus caelestis regni prin-
cipatum tenet.

Hermogeni Episcopo. 178.

Scio te non eloquentiae ostentandae stu-
dio, nec ut hinc gloriam aucuperis, ad zo-
simum & Palladium & Maronem admo-
nendos te contulisse: verum beneuolentia
& charitate ductum hanc operam susce-
pisse. Quod si illi, cum ab omnibus fugil-
lentur, tamen a te solo fugillari se existi-
ment, ac proinde aduersum te stomachen-
tur, ne timeas. Diuinum enim auxilium
habes, quod & tuas partes tueatur, & il-
los vlciscatur.

Strategio Scholastico. 179.

Libertas ea loquendi, qua iusti viri pro
iustitia sua vsi sunt, vir admirande, non a
fastu atque arrogatia, sed a necessitate na-
ta est. Haec enim, ne iuste incommodis af-
fici viderentur, huiusmodi voces ab iis ex-
pressit. Neque enim quisquam ipsorum,
dum a calamitatibus immunis fuit, in e-
iusmodi voces erupit: verum alius terram,
alius cinerem, alius vermen se appellauit.
At in grauiissimis tentationibus derelictis,
ne ob improbas & seeleratas actiones ca-
lamitatibus premi viderentur, vitam suam
exponere necesse habuerunt. Nam cum
metuerent, sinistram apud stolidos homi-
nes, ob ea quae perpetiebantur, existima-
tionem, colligerent, imò etiam, tanquam
ob scelus perpetientes, probris atque co-
uitiis incesserentur, ad haec, ut dixi, verba
venire coacti sunt. Etenim qui mentis ac
prudenticæ expertes sunt, ab iis calamitati-
bus, quae in hac vita occurrunt, vitæ quo-
que criminandæ occasionem trahere con-
fueverunt. Quo scilicet in genere illud est
quod amici Iob ad egregium illum ac vir-
tute præstantem virum dicebant, Leniori-
bus, quam pro peccatorum tuorum meri-
to, flagris affectus es. Eodemque modo